

20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ: ΗΜΕΡΑ ΤΡΑΝΣ ΜΝΗΜΗΣ

Η σημερινή μέρα έχει θεσμοθετηθεί ως «Ημέρα μνήμης Τρανς Θυμάτων». Για εμάς όμως οι κακοποιημένες και νεκρές αδερφές μας δεν είναι μια μέρα στο ημερολόγιο. Μας λείπουν και φροντίζουμε να τις θυμόμαστε και να συνεχίζουμε τους αγώνες τους κάθε μέρα. Έτσι, σήμερα, δεν βγήκαμε στους δρόμους εθιμοτυπικά. Νιώθουμε την ανάγκη να είμαστε εδώ, τόσο για όσες έφυγαν, όσο και για εμάς που παλεύουμε καθημερινά για να επιβιώσουμε σε μια κοινωνία που μας απορρίπτει. Ειδικά μέσα στις συνθήκες άγριας καταστολής και ανόδου των συντηρητικών και πατριαρχικών κραυγών, κρίνουμε την παρουσία μας σε δημόσιο χώρο απαραίτητη και την παρέμβαση μας στην πόλη επιτακτική. Γι' αυτό σήμερα βρεθήκαμε στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, αυθεντικά, με θράσος και αναίδεια, να τιμήσουμε τις ζωές που χάθηκαν και να υπερασπιστούμε τις δικές μας.

Από την στιγμή της γέννησής τους τα τρανς άτομα υποχρεώνονται να υπάρχουν στα πολύ στενά πλαίσια που τους επιβλήθηκαν από τους γιατρούς, τους γονείς, την πολιτεία, το σχολείο και το κοινωνικό σύνολο. Κι όταν δεν συμμορφώνονται σε αυτά τα πλαίσια, η κατακραυγή, ο χλευασμός και η περιθωριοποίηση είναι οι πρώτες μορφές καταστολής με σκοπό την πειθάρχηση στην πατριαρχική κανονικότητα. Φυσικά ακολουθούν οι ακόμα σκληρότερες «τιμωρίες» για την παρέκκλιση αυτή, κακοποιήσεις, βιασμοί, δολοφονίες, πρακτικές που συνήθως αποσιωπώνται. Όσα καταφέρνουν να επιβιώσουν έρχονται αντιμέτωπα με αποκλεισμούς από την αγορά εργασίας, τις δημόσιες παροχές, την στέγαση... Η ίδια η κοινωνία φαίνεται να αρνείται τις υπάρξεις μας. Ως αποτέλεσμα, οι απαραίτητες, για πολλή άτομα, ορμόνες και χειρουργικές επεμβάσεις είναι εντελώς απρόσιτες και οι διαδικασίες χρονοβόρες και γραφειοκρατικές.

Φυσικά, τα νεκρά αδέρφια μας δεν έπασαν θύματα μόνο της σωματικής βίας. Η φυσική αυτοργία συνοδεύεται από την ηθική, τα τραύματα και τον ψυχικό πόνο που είχαν προκληθεί από την περιθωριοποίηση και τη δαιμονοποίηση των υπάρξεων τους. Η ψυχική βία αφήνει κι αυτή σημάδια, χαρακίες στα σώματα και τα μυαλά μας. Έτσι, η κοινωνία αποποιείται τις ευθύνες της, τις μεταθέτει στο ίδιο το άτομο, που καταλήγει να κατηγορεί, να μισεί το εαυτό του για το είναι του. Οι αυτοτραυματισμοί, η ψυχική οδύνη και η αυτοκτονικότητα είναι λογικά επακόλουθα μιας ζωής γεμάτης απόρριψη, στιγματισμό και απομόνωση.

Όπως είπαμε, εμείς σήμερα είμαστε ζωντανά και είμαστε εδώ, με τον δικό μας δυναμισμό, την αλληλεγγύη προς τις αδερφές, τους αδερφούς και τα αδέρφια μας. Υπάρχουμε όμως κάθε μέρα, και θα υπάρχουμε στους δρόμους, στις πλατείες, στα σχολεία και στα σπίτια σας. Διεκδικούμε τον χώρο μας και την ελευθερία να εκφραζόμαστε, με αμετανόητη ειλικρίνεια για το πως νιώθουμε.

ΠΡΟΒΟΛΗ TANGERINE + ΣΥΖΗΤΗΣΗ 19/11
9.30 ΚΟΝΤΡΟΣΟΛ

ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ 20/11 17.00
ΑΓΑΛΜΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

• αντιφα τσουλιαδες •